

رابطه هوش تحلیلی و بیتابی روانی با رضایت شغلی (مورد مطالعه: کارکنان شهرداری شهر تهران)

زهرا کرباسیان^۱، ناصرالدین کاظمی حقیقی^۲

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد جنوب تهران، ایران.

۲. دکتری روانشناسی کودکان استثنائی، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، ایران. (نویسنده مسئول)

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره دوم، شماره پنجم، بهار ۱۳۹۹، صفحات ۱۴-۱

چکیده

پژوهش حاضر باهدف بررسی رابطه هوش تحلیلی و بیتابی روانی با رضایت شغلی انجام شده است. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است و جامعه آماری شامل تمامی کارمندان زن و مرد شهرداری مناطق ۱۹ و ۲۰ گانه شهر تهران بود که از میان آنها یک نمونه ۱۰۵ نفری (۶۰ مرد و ۴۵ زن) به صورت نمونه‌گیری در دسترس، با اجرای پرسشنامه فهرست بیتابی روانی، فهرست رضایت شغلی و آزمون هوش تحلیلی، بر روی کارکنان به‌عنوان نمونه انتخاب شدند و پرسشنامه‌ها بر روی آنها اجرا شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیره انجام گرفت. نتایج نشان داد که گرچه متغیرهای هوش تحلیلی و بیتابی روانی در مجموع، حدود ۱۲ درصد از تغییرات رضایت شغلی کارکنان را تبیین می‌کنند، اما رضایت شغلی، مستقل از هوش تحلیلی است و صرفاً به‌طور معکوس بر اساس بیتابی روانی پیش‌بینی می‌شود. بیتابی روانی، به‌تنهایی حدود هشت درصد تغییرات رضایت شغلی را تبیین می‌کند. افزون بر آن، هوش تحلیلی نیز مستقل از بیتابی روانی است. استنتاج می‌شود، رضایت شغلی زنان و مردان شاغل بستگی به بیتابی روانی آنها دارد؛ اما میزان هوش تحلیلی ایشان، قادر به پیش‌بینی رضایت شغلی در آنها نیست.

واژه‌های کلیدی: هوش تحلیلی، بیتابی روانی، رضایت شغلی